

FOAIA POPORULUI

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an 4 cor. 40 bani.
 Pe o jumătate de an 2 cor. 20 bani.
 România, America și alte țări străine 11 cor., anual.
 Abonamente se fac la „Tipografia Poporului” Sibiu.

Foaie politică
 Apare în fiecare Duminecă.

Telefon Nr. 146.

Adresa telegrafică: »Foaia Poporului«, Sibiu.

INSERATE:

să primesc la BIROUL ADMINISTRATIEI
 (Strada Măcelarilor Nr. 12).

Un șir petit prima-dată 14 bani, a două-oară
 12 bani, a treia-oară 10 bani.

Răsboiul cu Italia.

După declararea de războiu a Italiei, lumea de dușmani se aştepta, ca armata acestei puteri pregătită vremea să de îndelungată și înarmată până în dinți împotriva noastră, se facă o seamă de atacuri și să pătrundă ca fulgerul în inima țării. Au trebuit să treacă cele câteva săptămâni, pentru că să se dovedească pe deplin țaria stâncilor dela granița spre Italia și vitejia cu care soldații noștri știu să-o apere. Astăzi chiar și dușmanii sunt nevoiți a recunoaște, că armata italiană nu poate să străbată, decât cu jertfe foarte mari, ce ar fi silită a-le aduce, deși ar fi avut timp să se pregătească deajuns.

Luptele dela granița italiană sunt, într'adevăr foarte înverșunate. Armata noastră, încă dela început și-a ales o astfel de linie de apărare, peste care să nu-i fie cu puțință a trece dușmanului. Le-a lăsat Italienilor orașul Monfalcone, care nu are nici o însemnatate și a căutat să apere bine trecătoarea peste râul Isonzo, pe când, mai în spre nord, granița Tirolului, apărată și de natură nu e primejduită într'un chip mai serios.

Italienii abia în săptămâna trecută au ajuns să îndrepteze atacuri generale împotriva liniilor noastre. Împărțindu-și astfel armata, încât în fața Tirolului până la Kreuzberg să stea 6 divizii de infanterie și de aici până la mare cam 18 divizii, ei au început un mare și desnădăjduit atac împotriva orașului Görz. Intre 24 și 30 Iunie ei bombardară printr'un foc ucigător frontul nostru dintre Karfreit (Caporetto) și Monfalcone, spre a-l pregăti pentru atacul de infanterie. În răstimpuri încercără să înainteze în unele locuri, cu ținta de-a obosi pe soldații noștri. Astfel în 25 Iunie lângă Ronchi, în 26 în potriva

întăriturii dela Görz, în 27 lângă Sagrado, în 28 lângă Plava. Ei nădăjduiau, că hărțuindu-ne neîncetat în ținutul dela Görz și răspândind vestea că conducerea armatei italiene s'a lăsat de planul de-a cucerii Triestul, ii vor face pe ai noștri să-și retragă rezervele de acolo.

In noaptea spre 30 Iunie ei dădură cel dintâi atac general împotriva șesului, ce se întinde între Sagrado și Monfalcone, unde credeau, că vor izbuti. De atunci, zi de zi, își înțețiră loviturile aruncând în foc, când o divizie, când mai multe, până în 5 Iulie, când porniră împotriva acestei linii cu patru corpuri armate. Ele însă fură zdrobite, aşa încât deocamdată nu pot să înceapă un nou atac, trebuind să se mulțumească numai cu focul de artilerie. Armata noastră își țină toate liniile, pe cari le-a avut și mai înainte. Generalul italian Cadorna fù astfel nevoie să spună compatrioșilor săi, că-i vremea și din pricina aceasta nu se poate desfășura o luptă mai mare. De fapt ei fură bătuți deși aveau aproape de cinci ori mai multă armată, decât noi.

Poate să stea în legătură strânsă cu aceste lupte faptul, că subșeful statului major italian, generalul Porro, a fost prin Franța unde s'a sfătuin cu generalii francezi. Unele zile scrivă, că Francezii ar fi cerut Italiei câteva corpuri de armă într'ajutor, ceea-ce însă nu prea pare adevărat.

In legătură cu aceste lupte, putem să vestim, că și flota noastră se luptă tot atât de vitejeste, ca și armata de pe uscat. In zilele trecute un submarin austriac a scufundat un mare vas de răsboiu al Italiei, pe crucișatorul „Amalfi“. Patru sute de oameni și-au perdit viața încercându-se în valurile mării.

Flota noastră submarină, destul de mică la număr, a izbutit, prin aceasta, în cursul războiului de față să scufunde al patrulea mare vas de războiu. In 21 Decembrie a scufundat pe crucișatorul francez „Courbet“, la 27 April pe „Leon Gambetta“, tot de al Francezilor, la 9 Iunie un crucișator englez de clasa „Liverpool“. Acum „Amalfi“ al Italienilor este cel din urmă. Italienii deplâng scufundarea acestui vas cu atât mai ales, că flotă lor nu poate să ne facă nimic.

Spre a încunjura primejdia pentru vapoarele lor, Italienii se folosesc de steaguri grecești, ca, în chipul acesta, să înșele submarinele noastre. Aflând despre aceasta guvernul grecesc a înaintat un aspru protest către Italieni, spunând, că ei nu pot suferi întrebunțarea steagului lor de către Italieni.

Astfel, deși au început războiul cu atâtă zgromot, până acum Italienii nu au putut să secere nici o izbândă. Jertfele de nenumărați morți, pe cari i-au lăsat pe câmpul de luptă, au rămas fără de nici un folos.

Vitejia românilor și recunoașterea drepturilor lor în Austro-Ungaria.

Ziarul „Universul“ află din Cernăuți:

Zilele acestea s'a împărțit soldaților români de pe frontul bucovinean un manifest, extras din „Monitorul Oastei“ semnat de deputul bucovinean Teofil Simionovici, președintele clubului parlamentar din Viena. Fruntașul român trimite românilor bucovineni și transilvăneni salutări de îmbărbătare și asigurarea recunoștinței întregului neam pentru faptele lor eroice, recunoscute și apreciate de întreaga lume militară.

După ce îndeamnă pe soldații români la luptă înainte, cu aceiași răvnă pentru patrie și tron, manifestul termină cu asigurarea formală din partea împăratului că în viitor, drepturile românilor din monarchie vor fi recunoscute după adevărată lor valoare și considerare în temeiându-se pe mărirea neamului românesc cătigată pe câmpul de onoare.

Conținutul acestui manifest a produs asupra soldaților români o mare impresie.

O întâlnire la Atena, alor trei regi.

Ziarul „Berliner Tageblat“ scrie:

In decursul acestei luni regii României și Bulgariei se vor întâlni la Atena cu regele Greciei Constantin. La început era planul ca cei trei regi să se întâlnească la București, s-au lăsat însă de acest plan din cauză imbolnăvirii regelui Greciei.

Cei trei regi vor fi întoșiți la întrevaderea lor din Atena de miniștri lor de externe. Știrea aceasta, până acum nu e întărită.

Tratativele noastre.

Sub acest titlu fostul deputat d. Ioan G. Paucescu publică în „Universul“ din București următorul interesant articol:

Discuția continuă cu aceeașa aprindere și cu aceeașa via curiozitate în jurul chestiunii cum anume vom merge cu tripla-întelegeră, adică cu Rusia. Cu această întrebare ne sculăm, cu această întrebare ne culcăm, am putea aproape să serbăm jubileul ei de când a fost pusă pe tapet. Ar părea că aci stă începutul și sfârșitul putinței noastre de a lua o parte activă la evenimentele în desfășurare și de a ne înfăptui idealurile noastre de stat și de națiune.

Ne dă Rusia pentru întregirea noastră națională toate frontierele noastre naturale înălțând cărora se întinde și trăiește viața românească?

Ne preocupează ea realizarea aspirațiunilor noastre, supunându-le aspirațiunilor de politică panslavistă și intereselor ei proprii teritoriale din care nu vrea să lase nimic și eu nici un preț? Ne chiamă ea la o conlucrare militară fără alte angajamente din partea ei decât făgăduința prieținească de a ne trata la sfârșit, la masa verde, cu acea bunăvoiețe pe care nu odată am avut prilejul să o gustăm cu toată plăcerea ei, de lungul vremilor? Ne propune ea un acord diplomatic, cuvânt care însemnează și foarte mult și foarte puțin, și care în bogăția-l adăpostește o tot atât de mare bogăție de tălmăciri de tot felul?

După cum se vede, câmpul este larg deschis pentru desbateri cât mai fejurite asupra naturei însăși a intențiunilor Rusiei față de noi și a săptătrilor ce le putem lega noi, la rândul nostru cu Petrogradul: Mulțumită guvernului nostru și în deosebi onorabililor domni Porumbarul și Brătianu, sau guvernului rusesc, fapt este că, privind mai de aproape am avut până acum o jumătate din dovezile povești despre modul cum intrarea noastră în acțiune slături de Rusia ar avea să se desfășoare până la sfârșit.

Oricare ar fi ființata Rusiei, oricărui concepție ar le dă în situația ce i-a creat-o reluarea tacticei tradiționale de a face războiu pe teritoriul ei propriu și cât mai deperte în înălțuntrul imperiului; orice forme ar îmbrăca azi sau mâine bunăvoiețe ce pururi ne-a purtat de către orii ne-a oferit cinstea unei conlucrări, trebuie să ne dăm seama că, înainte de a vorbi cu Petrogradul, este altcineva cu care avem o vorbă de vorbit. Aceasta este Bulgaria,

Dănușări un diplomat bulgar, altul decât d. Radeff, a declarat unui corespondent de ziar, că România înaintea de orice mișcare trebuie să nu uite Bulgaria, care veghează.

Ce e drept, aceasta declarație a fost nu desmințită dar arătată ca nefăcută de către d. Radeff, ministrul Bulgariei la București.

Făcută sau nu declarăția de mai sus, realitatea e așa. Ea este adevărată. Așa cugetă

Bulgaria, și altfel nici nu poate cugeta, dată fiind desfașurea evenimentelor din 1913.

De ce să ne ascundem lucrurile și să nu le vedem cum sunt și cum nici nu pot fi altintrelea. Înainte de a începe și stabili un acord, mai ales o colaborare militară, cu oricine, trebuie să știm neîndoios ce văște Bulgaria, ce ne cere, ce-i putem da, și care i va fi în mod precis, ființata față de noi.

Deasupra Petrogradului, ori cât de mare ar fi el, în împărtășea lui strălucire, să Sofia în momentul de față.

Altmintrelea însemnează a căldi totul pe nisip, pentru că fără a fi cu desăvârșire înțeleși cu Bulgaria orice pregătire nu plătește nimic.

Plăcut sau neplăcut, aceasta este starea lucrurilor. Bulgaria veghează. Nu trebuie să aşteptăm, fără să pricepem, să ni se spună aceasta de două ori.

Pățaniile unui prizonier de războiu.

Cum sunt tratați, prizonierii noștri în Rusia?

Sublocotenentul de artillerie, Stefan Gara căre a petrecut opt luni în prisoare la Rusia, a izbutit să fugă și să scape. După o călătorie de 65 zile a sosit la Viena, unde a povestit multe lucruri interesante, unui ziarist dela „Az Est“.

„Eu am ajuns prizonier la Rusia, în 28 August, împreună cu mai mulți tovarăși, spunea el. Indată ne-a transportat peste Moscova și Omsk la Kainsk. Mai târziu am fost adus la Nowo-Nicolaewsk, unde am sosit în 5 Ianuar, anul acesta. Aici nu am mai spus, că sunt Ungur, ci Slovac, prin ceea-ce am câștigat un sir întreg de drepturi. Mi s-a îngăduit, că unui „frate slav“, să îmi iau o locuință, eu singur, pe spesele mele.

Nowo-Nicolaewsk e un oraș cam cu o sută de mii locuitori, oraș nou, care are lumină electrică, cofetărie, cafenea, două cinematografe și mai multe băi. Poliția în oraș o fac, începând cu 1 Februar, Cazacii, deoarece guvernul se teme de o revoluție. Tărâmul rus, pe care eu îl cunosc nu numai ca soldat, ci și în sânul familiei sale, mi se pare o ființă cinstită, deschisă, nestriță și cu inima bună. Am auzit, cei drept, și de grozăvii și de jafuri săvârșite de soldați ruși, dar eu sunt convins, că acestea au fost poruncite de ofițerii lor.

Prizonierii de războiu, din Novembrie trecut, sunt împărțiti în două grupe. De una se țin prizonierii de naționalitate slavă (Polonii, Boemii, Rutenii, Slovenii, Sârbii, Croații) precum și Români și Italianii. În grupa a doua sunt împărțiti Nemții, Ungurii, Turcii și Jidovii. Cei dintâi sunt împărțitați parte prin satele rusești, căte 150—200 la un loc, sub comanda vreunui ofițer austriac, de naționalitate slavă, (căte 5—9 într-o casă târanească), unde stau aproape fără de nici o supraveghere, parte sunt ținuți prin orașele rusești, ori cele din Siberia apropiată, în casarme sau în clădiri mai mari, având și ei deplină libertate. Aceia, care știu lucru meserii, pot să lucreze și să câștige bani pentru lucrul lor, numai căt 20 la sută din acest câștig trebuie să-l dea statului rusesc. Ofițerii din grupa aceasta aveau voie să umble prin oraș până seara la 9, acum nu li-e mai iertat, decât până la opt,

în care vreme pot să se plimbe liber, să se ducă la cafenea, restaurant. Comanda rusească dă ofițerilor până la căpitan 50 ruble pe lună și 6 ruble 23 copeici pentru quartier. Plătirea se facea destul de regulat și numai banii de quartier cam întârziu.

Ofițerii prinși, cări sunt de naționalitate slavi fac slujbă de comandanți ai soldaților prinși. Ei trebuie, în fiecare zi să-i cerceteze odată și să-i întrebe despre starca hainelor și a schimburiilor și alte lucruri. Totuși unii nici la patru luni, după ce au ajuns în prinsoare, nu au putut să ajungă la schimburi curate, decât aceia, cari și-au câștigat sau au căpătat ceva bani.

Ofițerii din grupa două (Nemții, Ungurii și a. m. d.) precum și soldații lor, sunt duși îndată în Siberia, unde sunt împărțitați prin casării ori prin bărăci subpământene. Ii închide ca pe cei întemnițați, ofițeri și soldați deopotrivă. Sub păza Cazacilor, se pot plimba și ei odată la săptămână, ori pot cerceta orașul cel mai apropiat. Ofițerii aceștia nu pot să stea de vorbă cu soldații noștri prinși.

Nowo-Nikolaewsk e un punct, pe unde trec aproape toți prizonierii și unde se face împărțirea între cei Slavi și cei cari nu sunt de obârșie Slavi. Liceul necaz mai ales pe soldații din Germania, pe care îl pun la tot felul de lucru“.

Pe urmă Gara a povestit, cum a izbutit să fugă, cu un pașaport rusesc peste Siberia, China, America și să se întoarcă sănătos acasă.

Luptele din Galicia.

Din marele cartier general se vestesc următoarele despre luptele ce continuă în Galicia:

Armata lui Mackensen și-a fost câștigat în 27 Mai seara pe malul oestic al râului San o poziție întărită, care avea o întindere de aproape 70 kilometri dela Naklo peste Kalnikov-Zapalow-Radana până la revârsarea lui Lubaczówka. Pe când aripa dreaptă a armatei rămasă pe malul celălalt a Sanului se apropia în luptă continuă tot mai mult de cetatea Przemysl, încercând să rănească sărăcia poziția noastră întărită din spre nord. Din 27 Mai până în 3 Iunie dușmanul a întrebuințat la atacuri de noapte toate rezervele ce le avea. Cu toate că dușmanul a angajat în decurs de opt zile aproape cincisprezece divizii, cei drept ceva slabite, în continuă atacuri de noapte contra liniilor a trei divizii germane, totuși n'a avut noroc. El nu reușit în nici un loc de a câștiga vre-un succes oricără de mic impotriva liniilor germane. Dimpotrivă, pierderile sale sângeroase au fost foarte grele și trupele abia au putut fi mânată înainte după perdelele atacurilor dintâi. Ofițerii rămaneau dinapoi frontului și căutați să-i mână în luptă cu amenințări pe cei ce șovăiau. O ofensivă în cursul zilei nu mai culeza dușmanul să o facă, de frica artileriei germane. Numai dela atacuri de noapte se mai așteaptă oarecare succes fiindcă numai atunci se putea dovedi numărul covârșitor. Însă rezervele nedisciplinate, instruite numai prin puține săptămâni, nu s-au dovedit în luptele de noapte, în terenul muntos. Numărul dușmanilor ce fugau pe partea noastră creștea din noapte în noapte. Afara de aceasta era o lipsă de ofițeri, cari să poarte comandamentul greu în luptele de noapte. Din aceste pricini, planul unui atac general fixat pentru noaptea din 2 spre 3 Iunie a trebuit să se înălțe. Astfel întreprinderea a dat greș. Divizii întregi au trebuit să fie

depărtate din luptă, fiindcă nu se mai avea toată încrederea în ele. Pierderile fuseseră atât de grele, încât numărul de luptă a singurilor divizi nu avea mai mult de 3000 de baionete, în locul puterii normale de 16.000 de oameni. În 12 Iunie a venit momentul, când a putut să se reia ofensiva germană, după ce într'aceea căzuse Przemyslul.

Dinaintea armatei germane și dinaintea celor două armate austro-ungare, ce luptau alături de ea, dușmanul a fost luat pozitionii puternice care trebuiau frântă, înainte de a se duce ofensiva înainte spre Lemberg. În 12 Iunie, la ordinul generalului-colonel von Mackensen, aripa stângă a armatei germane și alături de ea aripa dreaptă a armatei archiducelui Iosef Ferdinand au trecut la atac peste Lubaczówka și San în direcția spre Sieniawa și înălțimile din estul ei. Dușmanul s'a fost așezat, după obiceiul său, dincolo de Lubaczówka mai multe rânduri de tranșee. La orele 8 dimineață, infanteria germană a luat părăsul Lubaczówka, l-a respis pe dușman din poziția sa inițială, apoi din poziția a două și a înaintat spre pădurea dela Kolówka, pe când la stânga trupe germane și austro-ungare ocupări înălțimile dela Sieniawa. Năvălind cu putere mare din pădurea dela Kolówka, Rușii trecură seara la contra-atac. Cu toate că fură sprijiniți prin înverșunatul foc de artilerie și prin aruncători de mine și cu toate că dădură năvală deodată din trei părți, atacurile lor fură respinse spre pădure, unde intrără în curând Germanii. În acea pădure intinsă s'a dat în zilele următoare lupte grele. Companiilor ce înaintau li se impotriveau grupuri mici rusești, care s'a fost încubat cu îscusință în pădure. În copaci și după tufișuri de crengi erau ascunși țintări ruși; erau așezate în pădure și mitralieze. În mijlocul pădurii dușmanul făcuse redute, care erau încunjurate de mreje de sărmă și împreunate prin tranșee. Atacul contra acestor poziții era deosebit de anevoieios. În legătură strânsă cu trupele austro-ungare, care patrunseseră și ele în pădure, am reușit să înaintăm atacul. După ce această poziție dușmană din pădure fusese slăbită într'un loc prin foc din mortiere și prin aruncători de mine, fu ea ruptă și desfăcută spre est și nord. Dușmanul a început atunci a se retrage din pădure. Aceasta s'a întâmplat în 16 Iunie. Într'aceea, celealte părți ale armatei generalului-colonel v. Mackensen s'a pus pe lucru și ele.

După ce a fost pornit în 12 Iunie aripa stângă a armatei germane iarăși ofensiva, aripa dreaptă și mijlocul au trecut în 13 Iunie la atac contra pozițiunilor rusești, care erau puternic întărite. Atacul a început după o pregătire potrivită prin artilerie la orele 5 dimineață. Pe aripa dreaptă Rușii au pus în locurile situate lângă Wisznia o impotrivire îndărjită, care a fost frântă prin atacul german. Si trupele austro-ungare ale generalului v. Arz au înaintat spre est prin zona păduroasă de alături. Regamente prusiene de gardă au dat la început de o rezistență foarte înverșunată lângă casele dese din sud dela Sklo în imprejurimea lui Mlyn. Când însă dușmanul fu respins și de aicea și când a fost luată și Tuhla împreună cu trupe învecinate, trupele gardei au înaintat într-o lățime de 50 de kilometri și că a fost cucerit un teren de trei pâna la 9 kilometri spre est. Însă trupele au dat iarăși de o poziție rusescă, bine întocmită, în care dușmanul a rezistat iarăși a doua zi. Si poziția aceasta, în care Rușii au vrut iarăși să opreasca pe loc înaintarea noastră cu nu mai puțin decât nouăsprezece diviziuni, fu spartă în

14 Iunie, când dușmanul a început retragerea lui în noaptea din 14 spre 15 Iunie în poziția de lângă Gródek.

Numai în regiunea Oleszyce dușmanul a opus încă o rezistență puternică. Orașul acesta fu luat cu asalt în 15 Iunie de trupele generalului v. Emmich.

Din 12 până în 15 Iunie armata germană a prins 34000 de soldați și a luat 70 de mitralieze. Mărturiile prizonierilor și hărțile găsite ni-au dat deslușiri interesante în ce privește starea actuală a armatei rusești. Mare lipsă era de muniție de artilerie și infanterie, numai puține puști erau la dispoziție. Pe lângă lipsa cea mare de arme și muniție, pușcatul artileriei grele germane este foarte simțitor.

Sub impresiunea pierderilor celor mari se micșorează pofta trupelor rusești de a merge în luptă. Si lipsa de oficeri se poate simți. Adeseori conduc stegari bătălioane întregi. Disciplina trupelor scade mereu. Cazaci sunt împărțiti pe tot frontul și au ordinul să impiedice trupele de a trece la dușman și să împuște în soldații ce fug. Relațiunile dintre oficeri și soldați au devenit foarte rele. De multe ori am aflat cazuri, că oficeri au fost împușcați de oamenii lor. Încrederea slabă a trupelor se menține încă prin influențe religioase și prin șiruri fantastice. Așa s'a comunicat, că Przemyslul este recucerit și că s'a predat acolo 45000 de Nemți și că Italiaii au făcut progrese mari. Cinci corperi de armată japoneze să fie în drum spre Rusia.

Depeși.

Generalul Mustață despre întrarea în acțiune a României.

Distinsul general român Mustață, apreciand în noul de eri al „Universului“ operațiunile militare austro-ungare din Galicia și Polonia rusească, înnu să facă de încheiere următoarele constatări cu privire la ținuta României!

„În legătură cu această stare de lucruri pe teatrul de rasboiu, a vorbi de o imediată sau apropiată intrare în acțiune a României alături de împărtitaaliană, ar fi o curată nebunie.

„Chiar în vremea când Rușii n-au fost loviți cu totul de catastrofă, ajutorul României pe un teatru de răsboiu, unde milioane de oameni se aruncă unii peste alții, ar fi avut aproape același efect ca o picătură de rouă ce cade în mare. Si azi încă, când armatele române, care ar veni în ajutorul Rușilor, ar trebui să fugă cu o iuțeală fulgerătoare după ruși — spre a-i ajunge — având astfel să ia asupra lor întreaga ciocnire a Austro-Germanilor, azi, a pretinde intrarea în acțiune a României alături de Ruși însemnează a împinge țara la o înfrângere națională.

„În adevăr scumpă noastră armată nu merită să i se pregătească un morțămant în Carpați. Ea merită, ca vitejilor ei ofițeri și soldați, dacă vor merge pe câmpul de luptă, să nu le fie destinată o peire sigură, ci putința de-a arăta ce pot și de-a se reîntoarce incoronați cu glorie în patria mărită“.

O convorbire a corespondentului „Stampei“ cu d-l Take Ionescu.

Berlin, 8 Iulie. — Corespondentul din București al ziarului „Stampa“ din Turin raportează despre o convorbire cu Take Ionescu. Aceasta atribue îndărâniciei Serbiei neintrarea în acțiune a țărilor balcanice. El zice, că sfătușenia care a cuprins Sofia, Athena și Bu-

curești, a molipsit și Nișul, Serbia împedecă izbânda împărtitei Înțelegeri. Acum o intervenție a Bulgariei este cu mult mai însemnată decât aceea a României. Bulgaria ar trebui să ajute la cucerirea Constantinopolului. Aceasta ar fi o lovitură de moarte pentru Germania, a cărei putere să în conștiință să încă nevătămată. De aceea este în interesul general, ca Bulgaria să intre fără a se uita la jertfe. Dar Bulgaria este mândră și pretinde ocuparea imediată a Macedoniei și Cavalei. Dacă însă ar fi înălțat această piedecă, toate ar merge încă bine. Este îndoelnic dacă România ar putea intra acum, când Rușii se retrag. Se așă însă mulți generali care sunt de această părere.

Italienii și Muntenegru.

Roma. — »Tribuna« amintește textul notei guvernului din Cetinje către puterile împărtitei Înțelegeri, în care se atrage luarea aminte a ziselor puteri a supra mișcărilor și actelor de dușmanie săvârșite de Albanezi și „pușe la cale de agenții Austro-Ungariei“. Prin urmărea adaogă »Tribuna« acțiunea militară a Muntenegrului în Albania nu înțește altceva decât la „zâdănicirea uneltilor urzite de Austro-Ungari, în paguba aliaților“. Prin opera aceasta Muntenegrul împlineste o acțiune de poliție strategică care este în folosul tuturor aliaților.

Insă — adaugă ziarul roman — această stare de lucruri nu va putea îndemna nici pe Sârbii nici pe Muntenegreni, să calce tratatul privat la alcătuirea statului albanez, ce a fost îscălit de cele patru mari puteri, care astăzi se luptă umăr la umăr cu dănsit și față de cart se cuvine ca să se hrănească cele mai vîci sentimente de recunoștință.

In aceste momente orice neînțelegere — urmează „Tribuna“ — n-ar putea decât să ne depărteze de adevărul scop al acestui răsboiu, pe care cu toții îl ducem împotriva Austro-Ungariei tocmai pentru că nu trebuie să ne punem la jocul dușmanului nostru.

Nu vom lua prea în tragic proaspetele ocupări teritoriale ale Serbiei și Muntenegrului, știind prea bine că nu va fi teoria faptului îndeplinit care va putea împiedeca vîtorul congres al păcii de a lua hotărârile cele mai nimerite cu privință la nouile destine politice ale Albaniei.

Ziarul „Epoca“ despre luptele din Galicia.

București — In primul articol de Luni al ziarului „Epoca“, sub titlul „Luptele din Galicia“, discutându-se situația pe teatrul oriental al răsboiului ziarul conservator trage următoarele concluzii:

— Dar dacă nu se poate prevedea o acțiune austro-germană pe teritorul ruseesc, și retragerea armelor rusești de nord, dacă ele nu vor reuși să se retragă căt de curând, vor avea două urmări foarte însemnante. In primul rând, este cu putință că, în cursul acestei veri, armata rusească nu va putea lua ofensiva și prin urmare va rămâne un simplu plan planuită ofensivă generală a aliaților, despre care s'a

vorbit atât de mult la începutul primăverei. În al doilea rând, prin retragerea Rușilor, se stânjenesc și acțiunea Serbiei și Italiei, care în starea actuală a lucrurilor pe frontul oriental, nu pot întreprinde o acțiune mai energetică».

Un ministru francez despre pace.

„Petit Parisien“ anunță: Ministrul social democrat francez Guesde a declarat înaintea unei deputații muncitorești din Bethune, că răsboiul mondial se apropiie de sfârșit și că pacea se va încheia cel mult peste 3 luni.

Ziarul „Petit Parisien“ s'a adresat printr'o telegramă ministrului Guesde întrebându-l, dacă declarația de mai sus este de fapt dela dânsul. În răspunsul său ministru francez a întărit această vorbă adăugând, că are multe motive să facă o astfel de declarație.

Intreagă presă franceză se ocupă cu declarația ministrului Guesde, căruia ziarele — între cari și „Temps“, organul ministerului de externe — îi atribuiesc o mare însemnatate mai ales acum, când ziarul berlinez „Vorwärts“ a scris cu permisiunea cenzurei nemțesti că Germania nu urmărește o politică de cucerire, ci luptă pentru o pace durabilă numai.

Guvern de coaliție în Grecia.

Rotterdam. — „Times“ anunță: Guñaris a fost în zilele din urmă de mai multe ori în audiență la regele Greciei. Primul ministru grec a raportat regelui despre situația internațională. Ziarele guvernamentale cred că partidul lui Guñaris și Venizelos se vor coalia și vor forma un guvern de coaliție în care vor fi reprezentate toate partidele. „Times“ e de părere că aceasta coaliție nu l-ar mulțumi pe Venizelos.

Regat polon.

Stockholm. — Consiliul de ministri rusesc a hotărât că va ridica Polonia la regat suveran în lăuntrul Imperiului rusesc. S'a organizat deja un secretariat de stat deosebit pentru Polonia.

Serbia și Grecia împarte Albania.

Atena. — »Hestia« constată că Grecia s'a înțeles cu Sârbia privitor la împărțirea teritoriului albanez cucerit de ele. Serbia a cedat deja Greciei mai multe localități albaneze pe care le-a cucerit.

Mari schimbări în Rusia.

Criza mînistertului. — Duma îstă atribute drepturi de guvernămînt.

Comitetul de apărare națională.

Berlin. — „Vossische“ află indirect din Petersburg: Retragerea lui Geremkyn ministru președinte este apropiată. Imediat după consiliul de coroană, în cartierul general, el și-a cerut depărțarea. Dacă i se va primi și publica, aceasta se va ști în scurtă vreme. După toate semnele Kriwoschein ar deveni ministru-președinte, pe când Samarin ar fi numit ministru cultelor. E probabil, că în curând va fi înlocuit și ministru justiției Schtscheglowitow și noul ministru de conțință, prin Scharkoeskoi, căci n'a coresponsat așteptărilor.

Această mișcare dovedește că Duma, care deși nu e convocată, dar de fapt funcționează în continuu își ia tot

mai multe puteri de guvernămînt. Ea a pus condițunea retragerii lui Geremkyn, a lui Schtscheglowitow, și a ministrului cultelor Sabler, pentru ca Rusia să nu fie împinsă la revoluție.

Acum Duma face un pas mai mult. Conventul seniorilor a decis aproape în unanimitate, ca imediat după întrunirea Dumei, aceasta să propună crearea unui comitet de apărare patriei, care să fie cea mai înaltă instanță pentru apărarea patriei, căreia să-i fie subordonate toate autoritățile centrale. Comitetul acesta se va compune din miniștri, reprezentanți generalișimului și câte nouă deputați din Dumă și din consiliul de stat,

De oarece hotărîrile comitetului trebuie luate cu simplă majoritate, prin faptul, că șapte din funcționarii cei mai înalți ai imperiului se vor afla în comitet în față a 16 parlamentari, se va smulge întreagă putere din mâinile coroanei și a guvernului oficial. Că acest comitet nu va fi numai o instanță pentru a se sfătuiri se vede din proiectul aprobat de conventul seniorilor din Dumă, după care comitetul va avea numai dreptul de a raporta direct prin reprezentanții săi, ci va putea primi în ședințele sale orice persoane, și va putea trimite pentru controlă membri singuratici sau alte personalități împuneritice, atât la cartierul general, cât și la staburi singurative sau la circumscriptiile militare din interiorul Rusiei. Este de accentuat că propunerea acestui proiect de lege a fost primită fără excepție de toate partidele dela dreapta extremă până la socialisti, astfel că nu-i rămâne coroanei altceva de făcut, decât să schimbe proiectul în lege. Voss.

Un apel al ziarului Novoje Vremja.

— Rusii se retrag în interior. —

Ziarul rusesc „Novoje Vremja“, a publicat zilele trecute la loc de frunte, următoarele, »către poporul rus« :

„Izbânda din Galicia îl însuflește pe dușman și îi dă nădejdea unei noi înaintări ocupând locuri aflate pentru prezent în mâinile noastre. Desigur, retrăgându-se în poziții ce li s'au arătat, armatele rusești vor fi nevoie să golească provizoriu și o parte din teritoriul patriei lăsând în mâinile dușmanului produsele muncii pacinice și bogățiile cu trudă agonisite.

Populația civilă și nearmată, n'are putință să-și apere avutul, însă ea poate face mari greutăți vandalilor moderni, fără să se servească de puști. Conducătorii armatelor lui Wilhelm, pregătind ofensiva în teritoriul cel mai bogat al Rusiei, se gândesc în primul rând să piue mână pe proviziuni bogate, de care are nevoie. Iată deci taina ofensivei.

Dar stă în puterile noastre să năruim calculele dușmanului emigrând din teritoriile amenințate, în guberniile de la centru. Ori ce locuitor deci, își va face cu onoare datoria cătră patrie, dacă va nimici toata munca sa de ani îndelungă și toată agoniseala.

Noi nu trebuie să lăsăm nimic din ceeace poate fi folosit germanilor și armatelor lor. Trebuie ca trupele noastre de ariergardă acoperind retragerea forțelor principale, să nu lase în urma lor nimic afară de pământ gol și puștiate.

In momentul de față nu se poate ține seamă de interesele fiecăruia. La timp, pierderile vor fi răsplătite din belșug.

Acum nu trebuie se avem în vedere altceva, decât distrugerea vrăjmașului. Rusia a trăit timpuri și mai grele: ea va trăi și răsboiul acesta. Un popor mare nu poate fi recunoscut ca atare, de căt în clipele de suferință.

Telegramele războiului.

Situația în nordul monarhiei.

Budapest, 10 Iulie. În Polonia rusească, spre est dela Vistula luptă continuu. Am respins crunt numeroase atacuri înversunate rusești. A trebuit să ne retragem trupele dinaintea puterii covârșitoare rusești dela Lublin, de pe ambele laturi ale drumului militar, unde dușmanul a început contra-ofensivă, până pe înălțimile, ce se ridică spre nord dela Krasnik. Spre vest dela Vistula am ocupat câteva poziții deale avantpoșturilor (trupelor de dinainte) rusești. Pe valea râului Bug și în Galicia de est situația e neschimbată. Am respins eșirile, pe care dușmanul le-a îndreptat în contra noastră pe cursul inferior al Złotolipei.

La granițele italiene. Italianii au îndreptat iarăș câteva eșiri în contra noastră în regiunea Görz. În contra capului de pod dela Görz au fost trimise în luptă și gloatele dușmane. Trupele noastre însă, ca întotdeauna, așa și acum au respins toate atacurile dușmane. Pe linia de mijloc al frontului de Isonzo, precum și pe teritoriul Krn e liniște. La hotarele tiroleze și cintiene decurg numai lupte de artillerie.

La sud-est: Pe înălțimile de graniță ce se ridică spre est dela Trebinje s'a început — în zilele zile de 7 I. c. — din nou luptă în contra Muntenegrinilor. Deoarece coarta-atacul pe care Muntenegrinii l-au îndreptat în contra noastră în 6 I. c. a fost zădărnicit, aceștia au mai încercat încă în noaptea aceleiași zile o eșire în contra noastră, care eșire s'a izbit însă de focul nostru de infanterie și artillerie. Aici e acum liniște.

Scufundarea unui crucișetor italian.

Unul dintre submarinele noastre a torpilat în dimineața zilei de 7 I. c. în Adriatica nordică un crucișetor italian tip. Amalphi și l'a scufundat.

Höfer.

Budapest 11 Iulie.

Pe câmpul de operații de nord-est situația generală e neschimbată. În Polonia rusească, pe înălțimile, cari se ridică spre nord dela Krasnik ni continuă luptă. Am respins și eri, — întocmai că și în zilele de mai nainte atacurile foarte înversunate pe care Rușii le-au îndreptat în contra noastră pe acest front. Ne ținem toate pozițiile de avantposturi, pe care le-am luat dela dușman spre vest dela Vistula.

La granițele italiene. Pe țarm a fost eri aproape liniște. La Görz am silit un aeroplân italian să se coboare. La hotarele carintiene și câteva ciocniri mai mici. La Coldilana, lângă Buchstein am respins atacul alor două batalioane dușmane.

Höfer.

Budapest 12 Iulie. — Nici o schimbare mai de seamă.

Budapest 13 Iulie. — Pe valea Bug trupele noastre au ocupat punctul de razim dușman dela Derewlang. Pe celelalte părți ale frontului nord-estic n'au fost nici eri lupte. Situația e neschimbată.

La granițele italiene. Pe țarm Italianii ne-au atacat de câteva ori, dar i-am respins ca întotdeauna, astfel: la Vermeglano, Redipuglia, precum și pe mai multe puncte spre sud dela Krnoscus. Lupta de artillerie dela hotarele carintiene decurge încă. Artilleria dușmană a deschis focul și în contra poziției.

Ior noastre de pe munții, ce se ridică spre nordost dela piscul Kreuzberg, precum și în contra cătorva forturi de ale noastre din Tirol. Atacurile mai proaspete pe cari dușmanul le-a îndreptat în contra Coldilanei au fost zădănicite, întocmai, ca și cele de mai înainte.

In sudostul monarhiei.

La hotarele Herțegovinel au desvoltat Muntenegrenii în timpul din urmă o activitate vie, dar fără izbândă. Astfel nu de mult cam două batalioane muntenegrine ne-au atacat după o puternică pregătire de artillerie grea pozițiile noastre dela Avtovac; i-am respins însă. În același timp un aeroplano, al nostru a bombardat cu multă reușită tabăra muntenegrină. Mai departe spre sud un batalion dușman a intrat peste granițe. Trupele noastre însă l-au alungat și pe acesta printre un contratac iarăș pe teritoriul muntenegrean. După perderile sale din săptămâna trecută dușmanul s'a nizuit spre ost dela Trebinje, ca să ajungă baremi cu artilleria grea la un rezultat oare-care.

Höfer.

Pe frontul anglo-franco-ruso-geman.

Berlin 12 Iulie. — Spre sudost dela Ypern, am aruncat în aer o parte din pozițiile engleze de pe coasta nordică a înălțimii Nr. 60. În lupta pietră la pietră, care s'a iscat la marginea vestică a localității Souchez, am înaintat, Cîmterul situat în regiunea drumului, care duce spre Arras, spre sud dela Souchez, pentru care am luptat mult, și iarăș în mânile noastre. L'am luat eri seara cu asalt, cu această ocazie am

făcut prizonieri 163 de Francezi și am luat 4 mitraliere și o aruncătoare de mine. În regiunea Combrés precum și în pădurea dela Ailly dușmanul a trecut în ofensivă după o puternică pregătire de artillerie. Pe înălțimea Combrés li-a și succes apoi Francezilor, ca să pătrundă în pozițiile noastre: mai târziu îneă i-am scos de acolo Ofensiva dușmană în cîntre pozițiilor noastre din pădurea Ailly s'a izbit de focul nostru. Am cucerit de dușman partea de padure din nordul înălțimii Bandesapt. La Ammertsweiler, spre nord-vest dela Altkirch am atacat trupele dușmane în propriele-i tranșee și am nimicit pozițiile dușmane pe o distanță de 500 de metri. Trupele noastre s'au reîntors apoi anume, în propriile tranșee ducând și prizonerii făcuți, fără ca să fie opriți de dușman.

La est și sudost: Pe drumul Suvalki-Ka'varj, în regiunea Lipinsa trupele noastre au ocupat pozițiile avantgardei dușmane, pe o lățime de 4 chilometri. Situația trupelor germane de pe câmpul de operații dela sudost, e neschimbată.

Răsboiul cu Turcii.

Constantinopol 13 Iulie. — Pe frontul din Caucaz: În 8 I. c, un regiment dușman de cavalerie a atacat pe aripa dreaptă, lângă hotără un detașament de-al nostru, care i-a luat dușmanului o înălțime, ce stăpânea terenul. L'am respins însă cauzându-i mari perzi.

Pe frontul dela Dardanele afară de obișnuitele lupte de artillerie și infanterie, ce au avut loc lângă Sed-il-Bahr și Ariburnu, situația pe acest front e neschimbată. Ne-am impins mai înainte bateriile anatoliene și am bombardat cu succes tabăra dușmană de lângă Tekeburnu, apoi regiunea Sed-il-Bahr, precum și un detașament dușman în marș. În regiunea Tekeburnu a izbucnit eri după ameazi un foc și se auziu din când în când în bucuri de explozii. Pe celelalte fronturi n'a fost nici un eveniment mai important.

ECONOMIE

Nutrețuri.

Urmare și fine.

Care n'a fost bucuria oamenilor când Dinu le a spus într-o zi pe la sfârșitul lui Ianuarie:

— A venit luțerna băieți!

— A venit?

— A venit!

— Pe de geaba?

Nu! Cu plată! O coroană kilogramul Cățiva se intunecă la față și Dinu îi văzu.

— Chilipigii să se dea la o parte. Care vrea să cumpere?

Sapte înști se aleseră din ceată.

— Vouă vă dau! — le zise Dinu.

Dar primarul care știa că luțerna se dădea fără plată, căci o plătise prefectura, pufoi de râs:

— Da bine i-ai ales, Dinule!

Apoi către oameni:

— Luțerna se dă de geaba mai potlogari- lor. Da, n'avem decât trei sute de kilograme. Să vedem cui o dăm.

Cu mare greutate s'a făcut împărțirea și când a venit vremea de pus ovăsul, Dinu s'a dus la cățiva din oameni să le arate cum trebuie pusă luțerna.

În pus mai întâi să are mai adânc și să grăpeze bine locul. Apoi a azvârlit ovăsul: patru duble la un pogon și i'a acoperit cu grapa lui de fer. Peste semănătura de ovăs a imprăștiat sămânța de luțernă: 15 kilograme la holdă și a acoperit-o cu grapa de spini.

Unul din ei vră să se arate mai deștept. — Da' bine, mă vericule: de ce n'ai semnat luțerna odată cu ovăsul?

— De ce?

— Ei, de ce! Nu faceai două grăpături — Păi m'am gândit că dacă le osemă deodată și le-o acoperi cu o singură boronitură îngrop luțerna prea adânc.

— Ei și?

Cum se strică și repară podurile în răsboiu.

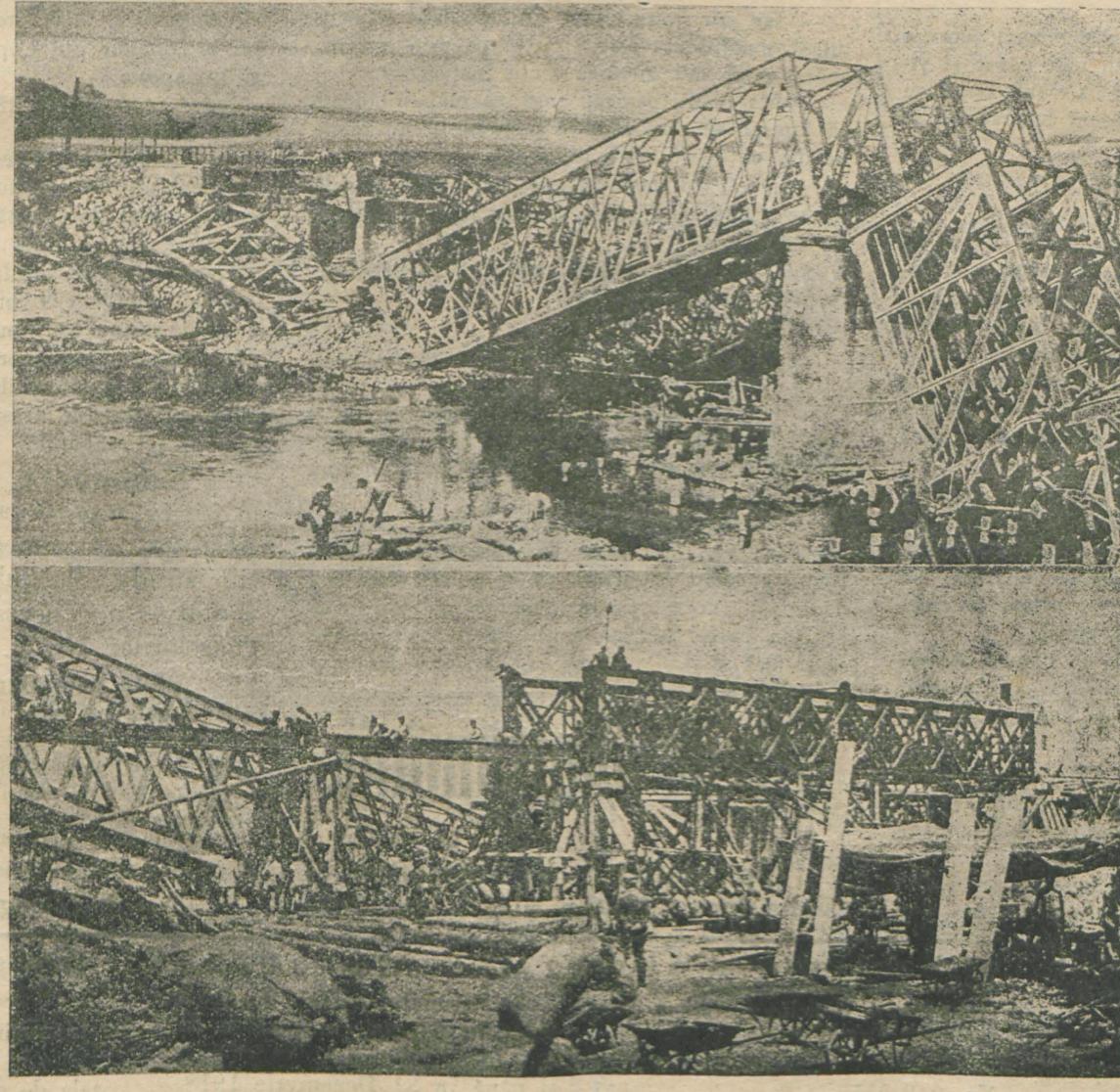
Izbânda sau perderea unei lupte, în timpurile moderne de acum, atârnă dăla o seamă do imprejurări. Pe lângă soldați bine instruiți și arme cum se cade, mai e necesar ca acestia să aibă și hrana trebuințioasă, cum și aceea, ca să aibă drumuri bune, pe unde să poată înainta iute și ușor.

Bine înțeles, cu soldați buni, arme practice și destule, hrana indesertulitoare, cum și luptând prin locuri cu drumuri bune, nu e chiar aşa greu a câștiga o luptă. Cu totul mai altcum merg însă lucrurile, când o armată, în goana ei de-a urmări pe dușman, se impedează mereu de poduri stricate, linii ferate rupte, sau nu sunt de loc drumuri bune pe teritoriul unde vrea să înainteze.

Multe greutăți de felul acesta a întâmpinat armata austro-ungară prin Galicia, unde în mare parte se află un pământ tare mălos și slab, a cărui urmăre este niște drumuri de țară rele numai ca ele.

foaia noastră de azi. Aci vedem, în partea de sus podul de peste Wislok, la Rzeszow. Acest pod a fost ruinat foarte tare: cu ajutorul dinamitei a făcut din el mii și mii de bucăți de fer, cari au umplut apa, iar ochiul omenesc îl dau o privire ingrozitoare.

In partea de jos a chipului vedem însă starea podului la trei zile după stricarea lui. Mii de mâni de-ale pionerilor și soldați dela tren din armata austro-ungară și germană au dus în trei zile luerul atât de

Dar poate își va zice cetitoral: »Ei, d'apozi Galicia nu-i Siberia! Prin Galicia sunt doar atâțea linii ferate, transporturile — de trupe sau de-ale măncării cte. — se pot face ușor cu trenul. Din depărtare judecat așa ar fi să fie, dar de aproape prăvălit lucrurile, e cu totul altcum.

Indeosebi trebuie să ținem cont și de imprejurarea, că în Galicia armatele austro-ungară și rusească, prin mai multe părți și de mai multe ori, s'au mănat una pe alta înapoi. Iar acela e lueru bine cunoscut de toți, că o armată când se retrage sau e fugărită înapoi, strică toate linile ferate și podurile pe unde trece, ca astfel prin aceasta să-l impedece pe dușman în goana lui de urmărire.

Așa au făcut Rușii acum, când au fost bătuți înapoi și s'au retras din Galicia: au stricat toate podurile, pe uode treceau trenuri sau erau alte drumuri de țară. Un astfel de caz ne arată chipul din

parte, încât podul a putut din nou să fie folosit pentru trecerea trenului (în partea stângă, până la jumătate, să vede bine cum sunt așezate nouile sine). Iar după alte câteva zile bune desigur că a fost pe deplin reparat. Dar căte poduri, mici sau mari ca acestea, nu s'au stricat în decursul războiului european, pe cele întinse câmpuri de luptă?

— Si moare colțul de luțernă până a nu răzbi în fața pământului.

Românul făcu ochii mari, increști fruntea și zise:

— Așa-i mă, vezi? Eu nici nu mă gândiam la asta. Dar le puteai semăna pe amândouă deodată?

— Le semănam, dar era să le seamăn foarte prost. Nu vezi ce mică-i sămânța de luțernă?

Dinu arăta la câțiva numai și aceștia la ceea lați. În primăvara aceea douăzeci de pogăne fură semăname cu luțernă în țara Răscruenilor.

Iar când printre firele de ovăs, începură a se desluși foile de luțernă, oamenilor le venia să chiuie de bucurie. Erau niște foite mici, rotunjoare, îngrițădite pe alocuri ca o spuzeală.

Si din zi în zi se împoterniciau firele de luțernă. A venit cu vremea și secera ovăsului și luțerna rămase acum stăpână pe loc. Dar dacă nu se făcuse de coasă, era minunată de pășunat. Vre-o doi Români băgară vitele în ea, fără a întreba pe Dinu. Nu știa cum se făcu însă că acesta aflat și veni la ei:

— Bine, măi creștinilör, cum băgați voi vitele în luțernă de acum? Nu vă e vouă milă de munca voastră?

Oamenii tăcură mălc și-si făcură de lucru cu răsucitul țigărilor. Apoi, după ce își aprinse țigara, unul din ei zise:

— Ei și dacă adus vitele în ea, ce-l?

— Ce-i? Mai întrebi ce-i? O să rămăi fără ea. Mă capsomane: luțerna nu trebuie păscută în anul dintâi, până nu se împoternicește ea bine.

— Așa o fi, măi fra'meu! — zise celalalt român. Hai cu vitele acasă!

— Hai dar! răspunse tovarășul lui și scoaseră vitele din luțernă.

In al treilea an al ei, luțerna era o minune. Tarna Răscrucei se mândria cu ea. Când începeau florile albastre a se deschide, oamenii — după spusa lui Dinu — eșau la coasă. Si nutrețul des, frumos cădeau în brazde groase. Dar la o lună după coasa întâia, luțerna se făcea iar de coasă. Albinele huzurau și Dinu zise oamenilor:

— Mai băieți: acu'n putem ținea și câte un ulei (stup) pe lângă casă că au albinele de unde culege miere.

De trei ori au cosit Răscrucenii lucerna în anul acela și pe toamnă au mai băgat și vitele 'n ea să pască. Iar când a venit iarna cu geruri și viscole, cei ce puseseră lucernă nu se mai întrebau ca mai înainte:

— Cu ce-o-m scoate noi oare vitele din iarnă?

Pe primăvară însă Dinu primi de la un fost tovarăș de școală al lui, care acum era în grijitorul unei moșii mari, vreo zece kilograme de trifoiu cu care sămână un pogon. Iarba cu trei foi răsări foarte bine la adăportul orzului cu care fusese semenată și părea a făgădui un fân foarte bun. Dar într'o zi, pe când o arăta unor oameni, Dinu se opri deodată 'n loc și se intunecă la față: trifoiul lui avea torțel.

Niște fire găibui, subțiri și lungi se încălceră pe tulpițele de trifoiu, și legaseră tufă de tufă pe-aproape o jumătate de stânjen pătrat.

— Cum dracu?! — se miră Dinu. Eu m'am uitat bine la sămânța de trifoiu și n'am văzut nici fir de sămânță de torțel.

Apoi se plecă și se uită cu băgare de seamă la firele aceluia primejdios dușman al trifoiului.

— Bine c'am dat de el până a nu face sămânța și a nu i se coace.

— Da' ce era să fie?! Cine știe când mai puteam pune trifoiu pe locurile noastre! Astă-i buruiană afurisită, neică. Trebuie să opresc până nu-mi năpădește tot pogonul.

Și repezindu-se acasă, Dinu veni cu o coasă, cu un hărță și cu o sarcină de pae. Cosi

tot petecul cu torțel și mai înră cu coasa și împrejurul lui ca doi pași lățime. Amestecă apoi coșitura cu pade ce aduseșe și le dădu foc. După ce arse tot, se apucă de săpă petecul acela la o casma adâncime, acoperind acel loc cu pământ în grosime de o palmă bună. Se uită cu băgare de seamă la opinii și văzând că n'a rămas nici un capăt de torțel pe ele, luă lanul și-l cercetă cu băgare de seamă.

Oamenii cu care venise el, plecară de mult în sat, așa că Dinu se putea uita în tihă peste tot locul. Nu mai văzu nimic. La două săptămâni iar trecu prin trifoiu și nici de astă dată nu văzu nimic. În anul acela, după ce-a secerat orzul, trifoiul se sbură bine până în toamnă și el îl così odată. Iar în anul al doilea se hotărî să și facă singur sămânță de trifoiu. Când veni vremea coasei întâia, el își così trifoiul ca de obicei. Dar la coasa a două lăsa netăiat un partal mai frumos și aștepta să se coacă bine trifoiul de pe el. Când firele se uscaseră de tot și capetele de trifoiu păreau rugini, se apucă și culise acele căpete, lăsând tulpițele pe loc. Si după ce a sfârșit de treerat spicoasele, începu să bate trifoiul. Dar lucrarea era migăoasă și Dinu o lăsa până după ce făcu sămânțurile și ogărele de toamnă.

Iar în miezul iernei se apucă lar de ea și scoase vreo 20 de chilograme de sămânță curată de trifoiu. Avea de sigur vre-un plan, Dinu nostru căci în primăvara următoare semăna două pogăne de trifoiu.

Tot în primăvara aceea, câțiva oameni tăbără pe el, să-i învețe ce alte nutrețuri pot pune, căci ei n'aveau nici trifoiu, nici luțernă.

— Puneți porumb! le răspunde Dinu:

Oameni se uită unul ia altul, crezând că Dinu îl ia în bătaie de joc și unul din ei zise:

— Da' nu punem noi porumb în fiecare an?

— Apoi nu așa.

— Dar cum?

— Sămânță-l mai des, des de tot, să crească firele unele lângă altele, ca să nu se poată îngroșa și când o începe să-i dea pe ici-colo spicul, tăiașă-l ca pe fân, uscașă-l și faceți-l porcoie, apoi căpăte. Si dacă voi să aveți un nutreț și mai bun, sămânță-l în două cu meiu.

Oamenii îl ascultă și chiar în primăvara aceea făcură așa precum îl invăță Dinu, iar în iarna ce urmă, nu mai duseră nici o grija pentru vitele lor care eșiră frumoase în primăvară.

Iar primăvara, cum înfloria bine pământul, Dinu Lilitaru trecea cu grapa prin luțernă, având grija să-i întoarcă dinții înapoi.

Mai mulți oameni însă se plânseră odată că luțerna se prea scutură la strâns și nu rămâne din ea decât bețele tulpinilor.

Dacă n'io întoarcem pe amândouă părțile, nu se usucă bine; dacă o întoarcem, se scutură. Ce-i de făcut?

— Să vă invăț eu! Ați văzut voi ce mi-am făcut eu acum de curând?

— Ce?

— Niște capre de uscat lucerna și trifoiul.

— Nu le-am văzut.

— Trei pari ascuțiti la capetele de jos și legăti împreună la capetele de sus. Pe acești pari bat niște bețe care țin pialele de fân să nu căză în jos.

Oamenii nu prea erau lămuriti cum vin caprele aceleia, dar când le văzură după câțiva timp pe câmp, înțeleseră că se puteau face ușor de ori și cine și de oarece lemnele nu erau scumpe prin partea locului, mulți din ei se grăbiră să-si facă și ei.

C. Sandu-Aldea

Știrile Săptămînii.

Sibiu, 15 Iulie. n.

Spre știre. Din săptămâna aceasta încolo suntem săliți a opri foia

acelora, cari încă nu și-au reînnoit abonamentul pe a doua jumătate a anului curent. Să nu mai aștepte deci alt număr de foaie, până când nu vor fi trimis bani. Credeam însă, că toți aceia, cari au înțărziat din cine știe ce cauze, vor trimite și ei abonamentul în zilele acestea, ca să nu se întrerupă trimiterea regulată a foii.

Mai facem apoi cunoscut, că numeri de probă trimitem la dorință ori-cui gratis. Abonamentul se poate face cu începutul lă fiecare lună după stilul vechiu. Numeri de probă se pot cere pe o carte poștală. Lățiji „Foaia Poporului“ peste tot locul! Aceasta este mai veche și mai ieftină foie populară, care apără interesele neamului nostru!

† Petru de Mocsnyi. „Drapelul“ aflat pe cale particulară, că tinerul văstar al ilustrei familii Mocsnyi, a căzut în atacul de noapte, dat de cavaleria austro-ungară în 24 Iunie la Iarichostari spre nord-est dela Lemberg. Dimineața a fost cules mort de pe terobilul câmp de luptă și așezat într'un mormânt separat, Din partea familiei se vor lua măsuri, ca cadavrul să fie adus acasă și așezat spre vecinică odihnă în mausoleul dela Foeni.

Familia indoliată a lansat următorul anunț funebral:

Văd. Terezia de Mocsnyi născ. Horváth de Zalabér ca mamă, atât în numele ei, cât și al fiicelor și fiilor Ecaterina, Eugenia, Alexandru și Ionel, al nepotului Anton Mocsnyi de Foen și al tuturor rudeniilor, cu inima frântă de durere aduce la cunoștință, că prea iubitul fiu, frate și văr Petru de Mocsnyi sublocotenent ces. reg. i, r, la regimentul de dragoni Arhiducele Iosif Nr. 15, la asaltul dela Iaryczow stary, în 12/25 Iunie a. c. a murit moarte de erou, în al 30-lea an al vieții.

Rămășițele pământești ale scumpului decedat s'au așezat în mod provizor în cimitirul din Iaryczow stary.

Parastasul pentru odihna sufletului răpostatului în Domnul, se va celebra la 24 Iulie (6 August) a. c. la orele 10 a. m., în bisericile gr. or. române din Copolnaș, Bichiș, Tela, Foen și Budapest.

Copolnaș, la 22 Iunie (5 Iunie) 1915. Odihnească în pace.

Arhiducele Frederic la Cernăuți. Cu mare alău a fost primit în Capitala Bucovinei, comandantul de armă, feldmareșalul arhiducele Frederic. La vorbirile guvernatorului Bucovinei și primarului Cernăuțulu — a răspuns arhiducele, arătând cum vitejia bucovinenilor de toate naționalitățile au contribuit în mare măsură la marile izbânde și și-a exprimat convingerea că o pace cu izbândă și onorabilă va vindeca toate rănilile pricinuite țării de acest război. Seara arhiducele a părăsit Cernăuțul.

Schimbare de locuință. Dr. Kálmán Rudolf, avocat aduce la cunoștință, că canelaria sa alocată din strada Turnului Roșu Nr. 2-a a mutat-o în Nagyszeben (Sibiu), Strada Măcelarilor Nr. 8.

Băile dela Ocna sunt vizitate, în sezonul actual, mai ales de publicul sibian și din imprejurime. Trenurile merg regulat; li s'a dat și o învoie bine primită de călători, și anume: vagoane de vară, mari și luminoase.

Redactor responsabil: Dr. Ioan Broșu.

Pentru editură responsabil: Ioan Heres.

Tiparul: „Tipografia Poporului“

Prețul strigărei 1000 Cor. Valoare 10%.

Condițiile de licitare se pot vedea în cancelaria comună în orele de oficiu.

Văstem, 12 Iulie 1915.

Primăria comună.

Iuga Milea Aureliu Moga primar. notar.

Cu scopul de căsătorie!

caut cunoștință unei d-sore până la etate de 24 ani, de statură mijlocie, fără frumosă, cultă, cu caracter bun, bine crescută, casnică și econoamă bună cu ceva avere.

Eu sunt meseriaș jună de 27 ani, mijlociu, sergent major reangajat, solid, frumos, cu salar îndestulitor și la 10 000 cor. avere.

Epilepsie serioase provăzute cu fotografie rog a se trimite sub „Viață feri-

cită“ la administrația acestei foi. La caz de neconvenire retrimit epistola și fotografia înapoi. Discreția e cheie de oноare din ambele părți.

Nr. 949/915 2151

Publicațiune.

Comuna Veștem esărândea în licitație publică, ce se va ține în cancelaria comunei din loc, la

2 August 1915 orele 3 d. a. st. n. :

1. Păsunatul cu oi din munții Buceci și Jidu pe perioada de 3 ani, începând din 1 Ianuarie 1916 și până în 31 Decembrie 1918.

Prețul strigărei 1500 Cor. Valoare 10%.

2. Păsunatul de iarnă și primăvară cu oi din hotarul intravilan pro 1915/1916.

„JIANA“

Institut de credit și economii soc. pe acții în licuidare în Petroșeni. | takarék- és hitelintézet részvénytársaság felszámolás alatt Petrozsényben

Convocare.

ACTIONARI BĂNCII „JIANA“, institut de credit și de economii societate pe acții în licuidare se convoacă prin aceasta la

adunarea generală ordinară,

pe anul de gestinie 1914, ce se va ține în 2 August n. c., la orele 10 a. m. în localul băncii „Ardeleana“, filiala Petroșeni.

Ordine de zi:

1. Deschiderea și constituirea adunării.
2. Raportul licuidatorilor.
3. Cetarea bilanțului, a contului Profit și Perdere.
4. Eventualele propunerile întiate conform statutelor.

Domnii actionari, care doresc a lăua parte la aceasta adunare sunt rugați să depună acțiile înainte de deschiderea adunării la cassa unuia din instituțile: „Ardeleana“ filiala Petroșeni, „Ardeleana“ Orăștie, „Hațegana“ în Hațeg și „Gassa de păstrare“ în Săliște.

În caz că nu s-ar depune numărul de acțiile prescrise de statut, adunarea se va ține cu aceeași ordine de zi, la locul și timpul numit în 9 August n. 1915, fără considerare la numărul acțiilor depuse și fără altă publicare.

Petroșeni, la 1 Iunie 1915.

Licvidatorii.

ACTIVA—VAGYON

Contul Bilant — Mérleg-számla

PASIVA—TEHER

	K. f.
Escont — Váltó tárca	36514 09
Imprumuturi hipotecare — Jelzálog kölcsönök	44710—
Réalități — Ingatlank	110 -
Efecte — Ertékpapirok	4400—
Spese restituibile — Visszafizetendő költségek	326.50
Vadiuri — Bánatpénzek	70—
Mobilier — Felszerelés	600.—
Perdere — Veszeség	35878.44
	122609.08

	K. f.
Capital social — Alaptöke	60000—
Fond de rezervă — Tartalékalap	17492.76
Fond special de rezervă — Különtartalékalap	960.03
Fond de penziuni — Nyugdíjalap	1092.03
Fond de binefaceri — Jótékonyezélálap	6.01
Depunerí — Betétek	302.23
Pretensiuni sub proces — Per alatt álló követelések	721.87
Depozite de cassá — Pénztári betétek	18059.—
Co. Crt. Ardeleana — Folyoszámla hitel	23975.10
	122609.03

SPESE—KIADÁSOK

Contul Profit și Perderi.—Nyereség- és veszeség-számla.

VENITE—BEVÉTELEK

	K. f.
Pierdere transpusă — Áthozott vesztesség	38993.73
Interese la Co. Crt — Folyoszámla kamatok	2846.88
Diverse spese — Különféle költségek	466.31
	86806.92

	K. f.
Interese dela Escont — Váltóleszámítási kamat	768.48
Interese dela efecte — Értékpápir utáni	160.—
Pierdere — Vesztesség	35878.44
	36806.92

Petroșeni, la 31 Decembrie 1914.

Dr. Olariu m. p.
licuidator — felszámoló.

Dr. Sglimbea m. p.
licuidator — felszámoló.

Budiu m. p.
licuidator — felszámoló.

Pentru contabilitate:
George Dragănescu m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghere am examinat conturile de mai sus și le-am aflat în deplină consonanță cu cărțile institutului. Alolirott felügyelő bizottság a fenti számlákat megvizsgáltuk és azokat az intézet könyveivel egyezésben találtuk.

Petrozsény, 1915 iunius 1-én.

Ioan Homan m. p.

Ion Duma m. p.

Ilie Aurel m. p.

Nr. 353 — 915. 2150

Publicații.

Cămină Bongard dă în arăndă dreptul de vânăt pe timpul din 1916 până 1921 prin licitație publică ce se va ține în 25 Iulie a. c. la 2 ore d. am.

Condițiunile se pot vedea la cancelaria comunala în orele oficioase.

Bongard, la 12 Iulie 1915.

Primăria comunala.

Lemne de Foc și de Lucru.

Stejar Tânăr bine uscat

20 Coroane stâncenul în pădure. **155 Cor.** Vagonul cu 10.000 Kgr. Încărcat și predate din stația Vurpod.

Asemenea am **10.000 bu-**
tuci și 600 gramezi așchi amestecate cu darabe groase.

Pălurea departe 2 kilometri de stația Vurpod. Adresa:

S. M. Marinescu

Vurpod lângă Sibiu. (Nagyseben).

Casa

din str. Ledererg Nr. 17 și casa din str. Reisbachg. Nr. 13 sunt **de vânzare**. A se întreba în Saggasse Nr. 15.

Sunt morar

de meserie și mă pricep la orice moară sănătoasă de apă. Caut deci un loc potrivit. Sunt în vîrstă de 47 ani și am o avere mijlocitoare de 2000 cor. de-ași găsi, măști căsători cu o văduvă sau o fată mai înaintată în vîrstă. La dorință pot trimite și poza. Informații la administrația foii.

Apă minerală de Zaizon

a sosit acum proaspătă.

Asupra puterii de-a vindeca a acestei ape s'au exprimat Dr. Wilhelm Hanko, bacteriolog regn. și Dr. Mihail Hantz, că apa de Zaizon „izvorul Béla“ se poate îndeosebi recomanda la defecte în schimbarea materiilor (asimilare), anemie, tuberculoză, arteroscleroză, la bolnavirea organelor de respirație și mistuire, la dureri reumatice, cum și la imbolnăviri de rinichi și diferite epidemii.

Prin conținutul său bogat de Jod apa e îndeosebită potrivită pentru copii și persoane mai tinere. Amestecată cu apă oferă o plăcută băutură răcoritoare. Prețul pe litru 24 fil. pentru cauză, că se cumpără mai multe 22 fil. Se găsește la

I. Josef Platz prăvălie de vinuri și ape minerale.
Strada Cisnădiei 39.
și la
Fritz Markus, Rosenanger Nr. 6.

Isvor vindecător!

Dacă suferi de răni, ficat, stomac, reumatism, boale semenești, și de ori ce alt morb care derivă din sânge, comandați

Nalther Tablete,

acesta este leacul cel mai bun din lume

Garanție:

Aceluia cari nu vor folosi sau vindeca și reinapoiăm banii plătiți. Comandele din afară le efectuăm prompt prin rambursă.

Prețul pentru una cură Cor. 6.

Agentura Generală:

Aurel Popescu
Sibiu, Piața mică 25

Atelierul pentru dentistică alui

E. Dieker

rămâne închis până la sfârșitul acestei luni din cauza, că se
renovează sălile.

JULIUS GRAVENHORST, —curelar în Orăştie-Szászváros,—

recomandă onoratu'u public

Atelierul meu de curelărie, șelărie și cofărărie.
unde se execută orice fel de lucrări apartinătoare acestei brașe cu
prețuri foarte moderate.

Magazin bogat: în brâne pentru mijloc, curele pentru opinci, sele și
coferărie; precum și în articoli pentru căruțat, că-
lărit, vînat, sport și voiaj și alte articole de galanterie cu prețuri moderate.

Mare assortiment: în tureci (gamași) de piele și de înfășurat pen-
tru turiști și excursioniști.

Toate articolele din brașele numite și reparatura lor se execută prompt și
ieftin.—Curele pentru mașini, curele de cusut și legat permanent în depozit.

Comande prin postă se efectuesc prompt și conștiențios.

Cumpăr și vând tot felul
de piele verzi.

Calfe și ucenici se
primește.

Un tinăr

din familie bună, absolvent de 3 sau
4 clase gimnaziale, reale sau civile,
află loc de practicant la firma
Ioan Comșa & Fiu Seliște (Sze-
listye).

S'a percut,

o iapă roșie închi-
să de pe hotarul Corbului (Korbi).
Semnul e o potcoavă de fier pe pi-
etorul din dărăpt și pe coamă dea-
supra o pată albă. Pieitorul stâng
schioapă dar nu tare. Cine va afla'o
să o înștiințeze la Elisabeta Mărgi-
nean din Korbi u. p. Alsóuca com.
Făgărașu ui, de unde va primi cinstă
frumoasă. 2144

Martin Rieger

din Apoldul de jos Nr. 76 (Nagg-
ápol), are 80 hectolitre de **vin**
de vânzare, cu 50—80
cor. un Hl. Arată și 1—5 probe de
vin. 2142

Ludovic Ferencz

croitor de bărbați
SIBIU, strada Cisnădiei Nr. 12
recomandă p. t. publicului
cele mai nove stofe de
toamnă și iarnă în mare
assortiment.

Noutățile

sosite chiar acum, pentru haine
de bărbați stofe indigene
din cari se execută după măsură
cele mai moderne vestimente pre-
cum: **Sacko, Jaquete și haine de salon**, cu prețuri foarte
moderate.

Deosebită atenție
merită noutățile de stofe pentru
pardesiuri și „Raglam”, cari
se afiă totdeauna în deposit bogat.

Asupra reverenzilor con-
fecționate în atelierul meu, îmi per-
mit a atrage deosebita atenție
a On. domni preoți și teologi ab-
solvenți. — **In cazuri de ur-
gență confectionez un rând
complet de haine în timp
de 24 ore.** — Uniforme pentru
voluntari, cum și tot felul de articoli
de uniformă, după prescripție cro-
itora cea mai nouă.

Deschidere de prăvălie!

Fac cunoscut on. public, că cu ziua de azi am deschis o
parfumerie specială sub firme

PARFUMERIA AUGUSTIN,

în legătură cu articoli pentru toaleta damelor și domilor,
în strada Cisnădiei. Nr. 3 (edificiul Transsylvania).

Rog să fiu ajutat binevoitor în noua mea întreprindere, iar eu
mă voi sili de a servi pe on. mușterii real și solid.

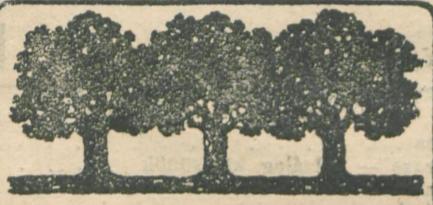
Rugând pentru sprijin binevoitor, semnez cu toată stima

V. W. AUGUSTIN.

≡ Berea albă și neagră din Bereria dela Trei-Stejari

în SIBIU

este foarte bună și gustoasă!

Această bere
e căutată și
se bea cu plă-
cere de toți
care o cunosc,
atât la orașe
cât și la sate
124

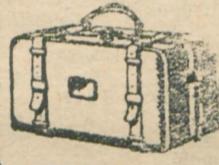
Că berea ■■■
■■■ noastră e
foarte căuta-
tă se poate
vedea și de
acolo că cum-
părătorii se
înmulțesc ■■■
mereu ■■■

Atelier de curelărie, șelărie și cofărărie ORENDT G. & FEIRI W.

(odinioară Societatea curelarilor)

Strada Cisnădiei 45 — SIBIU — Heltauergasse 45

Magazin foarte bogat în
articole, pentru căro-
țat, călărit, vânăt,
sport și voiaj, po-
clăzi și procovă-
turi, portmonee și
bretele solide și

alte articole de ga-
lanterie cu prețurile
cele mai moderate. Cu-
rele de mașini, cu-
rele de cusut și le-
gat, Sky (vârzobi)
permanent în depozit.

Toate articolele din brașele numite și reparatura lor se execută
prompt și ieftin.—Liste de prețuri, la cerere, se trimit franco.

Comande prin postă se efectuesc prompt și conștiențios.

Mare deposit de hamuri pentru cai dela soiurile
cele mai ieftine până la cele mai fine, coperi-
toare (toluri) de cai și cofere de călătorie.

RENUMITELE

GHETE TURUL

„TURUL“

Fabrică de ghete
societate pe acții
în TIMIȘOARA.

Cea mai mare fabrică
de ghete în monarhie.

CONDUC ■■■ PRETUTINDENI

130 sucursale proprii.

Anual se fabrică:

900.000 părechi.

**1200 muncitori și
împiegati.**

Magazin sucursală: În SIBIU, — Strada Cisnădiei Nr. 31